

V. 3. BOHUSLAVOVA BLÁZNIVÁ REVOLUCE

Zřejmě se předchozí část bude odehrávat v pozadí nebo v tuto chvíli ostatní blázni do pozadí ustoupí. Protože ta předchozí pasáž je statická, Adam se musí co nejdříve obrátit na Bohuslava. Budou-li vzadu, postupují dopředu (asi směrem k pravému kraji pódia) a během chůze:

Adam: „A... *Pochopitelně nejistě, poněkud citlivé téma...* Bohuslave. Proč jste tu vy?“

Bohuslav (s novým zájmem, *zpočátku má ruce založené za zády jako mívají AlfaBetové*): *Zastaví se, radostně:* „Á! *Nakloní se k Adamovi, může se opatrně rozhlédnout, pak téměř tajněstávkářsky:* Našel jsem jistou zálibu **v Bytí a čase**. *Narovná se, popojde.* To není dobré, říkali. Z toho nevyjdeš zdrav, říkali. *Opět se nakloní k Adamovi, který jej následoval. Věcným tónem, jako naprostou samozřejmost:* Když jsem **to** přečetl potřetí, tak mě sem prostě zavřeli.“

Adam: *Pokývá hlavou, ovšem z pohybu i intonace bude znát, že si myslí svoje.* „Aha.“

Bohuslav (polopřičetně; *poprvé v kontrastu ke svému „uhlazenému pólu“*, *prudce gestikuluje*): „Ale nevěřte tomu! *Zatne pěsti, mává jimi.* Je to spiknutí! Všechno je to spiknutí! *Jde téměř výhruzně k některému bláznovi, který bude vlevo vzadu:* **HEIDEGGER JEŠTĚ NIKDY NIKOMU NEUBLÍŽIL!**“

Gavagai (*proskáče kupředu mezi stojícím Adamem a vyhrožujícím Bohuslavem a nadšeně*): „Gavagai! Gavagai!“

Adam: „A o jakém spiknutí to vlastně pořád mluvíte?“

Bohuslav (*Náhle se opět uklidní; přechází do popředí, sejdou se s Adamem asi uprostřed. Gavagai poodskočí. Bohuslav hovoří nejdříve velmi klidně, zpočátku opět ruce za zády*): „Spiknutí Správců proti mně, samozřejmě. Tolikrát už jsem psal na jejich tribunu, co je v obci špatně, bod po bodu. Nedopřáli mi sluchu, tak jsem začal kázat lidu.“ *ve své deklamaci chytá nihilistu – spíš se nabízí Gavagai, který je po ruce, nihilista bude zřejmě za nimi – za hlavu a jak zapáleně mluví, tak s ní třese. V mžiku přechází zase do fanatické hysterie, řve.* „Žijeme ve špatné obci! Proč dva Správci, když stačí jeden? Proč dva, když stačím já! Všechno by tu bylo jinak, lepší!“ *přerušuje deklamaci, vydechne, nádech, výdech, uklidnění* „A víte, co mi na to řekli?“

Adam: *Při deklamaci zřejmě musí s překvapením couvnout či se trochu odtáhnout, proto teď až po pauze.* „Co vám řekli?“

Bohuslav: „To máš z toho **Heideggera**. *Opět ruce za záda.* A zavřeli mě sem.“

O následujících 2 replikách zatím nemám představu.

Adam: „Tak nespravedlivé!“

Bohuslav (zapáleně): „Že? A přitom kdo by popíral, že Správci obec špatně spravují?“ *Přiskáče k nim gavagai, zaujatě je poslouchá.*

Adam (trucovitě; *zřejmě stojí napravo od B., proto poodchází dále směrem od něj, tj. doprava z pohledu diváka*): „Já to teda popírat nebudu. Tady je všechno úplně na hlavu. Vůbec to tu není, jak jsem si to představoval!“

Bohuslav: *Tahle replika ještě poměrně mírně, i když fanatismus lehce prosvítá. Odstoupí kousek od Adama, tj. doleva.* „Správně! Vše by mělo být jinak! A já vím jak, já mám řešení!“

Adam: *Zůstává zatím na místě. Mluví upřímně, naléhavě, rozhořčeně.* „Všichni by měli mluvit tak, aby se jim dalo rozumět!“

Bohuslav: *Také zatím na místě, ale už silněji zaznívá jeho panovačnost.* „A jen když jsou tázáni!“

Adam: *Krůček doleva, stále tváří k divákům.* „Lidé by k sobě měli být vřelejší! Měla by se jim vrátit láska a radost ze života!“

Bohuslav: *Krůček doprava (tj. oba směřují do středu), dále se stupňuje jeho fanatismus.* „Ano! A měli by u toho stát v pětistupech!“

Adam: *Opět kousek doleva, velmi osobně.* „Ano! A nikdo by mě nesměl pohlavkovat!“

Bohuslav: *Fanatismus a panovačnost musí vrcholit, ale nevím přesně, jak to vyjádřit. Zase krůček směrem k A.* „Ano! A stromy by měly růst symetricky!“

Adam: *Spravedlivé nadšení.* „Ano!“

Bohuslav: *Hysterické fanatické nadšení, zvedne levou ruku zařatou v pěst.* „Ano! Ať žije revoluce!“

Adam: *Zvedne pravou ruku se zařatou pěstí. Už stojí těsně vedle sebe, musí být zřetelný rozdíl v jejich výrazech.* „Ať žije revoluce!“

Gavagai (nadšeně, mává pěstmi ve vzduchu): „Gavaga-ai!“

Oba strnou, s povzdechem spustí ruce, neví co s nimi. postupně se vrací do reality. Napochoduje před ně solipsista, rozhlédne se, pokračuje v chůzi. Trapná chvíle ticha. Bohuslav dostane želvou do hlavy, nijak nereaguje.

Pominutý: „Aaarghhh!“

Ukazuje se, že Bohuslav je taky pořádný blázen – fanatik toužící po moci. Pasáž sama ještě příliš dramatická není, ale připravuje následující dramatické jednání.